

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/121/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010026
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3618010026.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Samaša, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. októbra 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

K. O.,

nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom X., F. H. XXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS Trenčín,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/10/2018 zo dňa 25.04.2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. sa vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske bol obžalovaný K. O. uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, pretože dňa 24.06.2017 v čase od 00:15 hod. do 05:50 hod. v X. na ul. V. H. v budove č. XXXX (spoločné priestory pohostinstva A. a predajne C. P.), vykonal vlámanie do predajne C. P. č. XX-XXX tak, že nezisteným spôsobom poškodil cylindrickú vložku FAB na plechových dvojkrídlových dverách vedúcich do chodby pohostinstva A., následne nezisteným spôsobom vylomil petlicu oplechovaných dverí vedúcich do medziskladu pohostinstva A., po čom si kľúčom ktorý bol zasunutý v drevených dverách vedúcich do spoločných priestorov pohostinstva A. a predajne C. P. (šatne a toalety), tieto dvere bez násilia odomkol, prešiel do šatne, kde poškodil vnútorné papierové dvere vedúce do predajne C. P. v hornej časti tým, že do nich nezisteným spôsobom vybil dieru o veľkosti päste, z vnútornej strany dverí odistil haspru a dvere odomkol kľúčom zasunutým v zámke z vnútornej časti dverí predajne C. P., kedy následne vošiel do predajne, kde z pultu pod pokladňou odcudzil kartóny cigariet značiek LM, N., F., U., X., C., U., F., alkoholické nápoje značky B., Q., V., Q., O. kopaničiarska, G., kávu zn. M. špeciál, čím svojim konaním spôsobil spotrebnému družstvu C. P. K. škodu na odcudzených veciach vo výške 2.532 € a škodu poškodením papierových dverí vo výške 130 € a spoločnosti M.-Q., s. r. o., so sídlom X. spôsobil poškodením zámku škodu vo výške 9,30 € a skutok spáchal, hoci bol dňa 22.12.2015 rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T/150/2015 právoplatným, v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 23To/7/2016, dňa 16.02.2016 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 72 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenú spoločnosť C. P. K. Q., so sídlom Q. 5, 955 21 K., IČO: 168904 škodu poškodením zariadenia vo výške 130 €. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť C. P. K., Q., IČO: 00 168 904, Q. 5, K. XXX XX, so zvyškom nároku na náhradu škody za škodu na odcudzenom tovare odkázal na civilné sporové konanie.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním podaným v zákonnej lehote napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch uviedol, že popiera spáchanie skutku, v jeho prípade bol porušený zákon, v zmysle jeho aktívnej obhajoby. V čase konania hlavného pojednávania bol vzatý do väzby v inej trestnej veci Okresným súdom Bánovce nad Bebravou, pričom nemohol byť prítomný na hlavnom pojednávaní, čo malo za následok rozhodnutie súdu v jeho neprospech. Okresný súd pochybil a nedostatočne sa vysporiadal so skutkovým stavom vo veci. Jeho vina pred súdom nebola preukázaná žiadnym priamym dôkazom, iba komplexom nepriamych dôkazov, čo odmieta. Ohľadom pachovej stopy namietol rozhodnutie 4Tdo49/2016 zo 6.6.2017, v ktorom je uvedené, že pachová stopa je nepriamy dôkaz, ktorý môže byť použitý len v uzavretom kruhu nepriamych dôkazov, nemôže však slúžiť ako hlavný usvedčujúci dôkaz viny. Namietol aj samotný odber vzoriek a stopy od neho ešte v postavení svedka, kedy podľa zákona nemôže vypovedať v trestnej veci ako svedok voči sebe. Na mieste činu neboli nájdené žiadne iné stopy. Svedok krčmár T. V. navyše vypovedal nepravdu, pretože obžalovaný má vedomosť, že v čase činu sa striedal s inou osobou, ktorá v tom čase robila krčmárku a to L. I., ktorá aj obžalovaného v krčme obsluhovala. Žiada ju vypočuť ako svedka. Taktiež bol svedkom incidentu medzi policajtom T. F. a to keď bol v civile, a F. A.. F. A. mal nejaké odcudzené alkoholické nápoje z krčmy vo vaku, ktorý schovával za predajným pultom krčmy A.. Žiada ich vypočuť ako svedkov. Má za to, že páchatel musel mať všetko vopred pripravené a premyslené, a bol znalý kadiaľ sa môže dostať. Taktiež mohol použiť pachovú stopu obžalovaného na zamaskovanie skutku, a upriamenie pozornosti na obžalovaného. Vie o viacerých krádežiach vlámaním do tohto zariadenia, pričom dňa 22.6.2017, alebo o deň neskôr s J. J. prišiel nad ráno domov do X. z prác v Z.. Doobeda bol u svojej priateľky E. E. a je možné, že predmetné potraviny navštívil. Až neskôr sa dozvedel, že potraviny boli vykradnuté zrovna na druhý deň ako bol v pohostinstve A.. Spomenul si, že na P. oslavoval jeho otčim P. X., z oslavy odišiel okolo tretej nad ráno do pohostinstva L., tam sa pohádal s O. L. a odišiel do herne v komplexe kaviarne R.. Tam zaspal a prebral sa ráno. Keď mu bolo vznesené obvinenie upozornil, že je potrebné vyžiadať kamerový záznam, kde by bol zachytený jeho pohyb. Návrh pri ktorom bol aj prokurátor však zostal nepovšimnutý. Žiada o vypočutie ním navrhnutých svedkov, popísal pred vyšetrovateľom dobrovoľne svoj modus operandi, aj s vyšetrovateľom riadne spolupracoval. Spomenul si aj na to, že mu boli odcudzené osobné veci v mesiaci jún osobou L. V., a vrátené mu boli osobou F. O.. Tiež tento F. O. žiada vypočuť ako svedka. Keďže existujú vážne pochybnosti o jeho podieľaní sa na trestnom čine žiada, aby súd rozhodol v jeho prospech v zmysle zásady in dubio pro reo, pretože nebolo vyvrátené, že skutok mohol spáchať aj niekto iný. Navrhuje, aby ho krajský súd oslobodil, alebo vrátil vec okresnému súdu na nové, ním navrhované dokazovanie.

Odvolanie zdôvodnila aj obžalovanému z titulu jeho vzatia do väzby v inej veci dňom 20.08.2018 mu ustanovená obhajkyňa. V písomných dôvodoch uviedla, že obžalovaný sa v čase konania hlavného pojednávania preukázateľne nachádzal vo väzbe, objektívne sa nemohol pojednávania zúčastniť. Bolo tým porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces a obhajovanie svojich práv garantované Trestným poriadkom. Vina obžalovaného navyše bola založená len na pachovej stope, ďalší priamy alebo nepriamy dôkaz v jeho prípade neexistuje. Nie je sa však možné na 100% spoliehať na pachové stopy. Tento druh dôkazu vyžaduje ešte ďalší iný priamy alebo nepriamy dôkaz. Taký však nie je. Navrhla preto, aby bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušené, a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Krajský súd preskúmaním veci predovšetkým zistil, že v čase konania hlavného pojednávania dňa 25.04.2018, na ktorom bolo vykonané celé dokazovanie, a kde bol následne vyhlásený aj odsudzujúci rozsudok vo veci, sa obžalovaný nachádzal vo väzbe v inej trestnej veci. Uvedená skutočnosť je

závažnou, keďže obžalovanému bolo reálne znemožnené zúčastniť sa hlavného pojednávania, pričom už v tom čase mu vznikol nárok na povinnú obhajobu upravený v ustanovení § 37 ods.1 písm. a/ Tr. por. Je preto nevyhnutné sa stotožniť s námietkou obžalovaného na porušenie jeho práva obhajovať sa pred súdom.

K námietkam obžalovaného ohľadom pachových stôp krajský súd uvádza. Metóda využitia pachovej stopy pre identifikáciu podozrivej osoby z pohľadu platného dôkazného práva v trestnom konaní nie je v Trestnom poriadku vyslovene upravená. Z toho dôvodu sa pri dokazovaní pachovou stopou použije všeobecná smernica ustanovenie § 119 ods.2 Tr.por.

Súčasná judikatúra uznáva výsledky pachovej identifikácie len ako dôkaz nepriamy použiteľný len v uzavretom kruhu nepriamych dôkazov, alebo ako dôkaz podporný k dôkazu priamemu. Pachová identifikácia sama o sebe preto nemôže slúžiť ako hlavný usvedčujúci dôkaz proti obžalovanému, musí byť doplnená inými dôkazmi. Pachová stopa je založená na použití vycvičených psov, ktorí sú schopní stotožniť pach človeka zaistený z predmetov alebo miest. Avšak pes /ako aj človek/ sa môže myliť. Výsledky nie je možné overiť exaktnou vedeckou metódou. Ide hlavne o to, či je takáto stopa vhodná a spôsobilá pre individuálnu identifikáciu ľudského jedinca, a aké má táto stopa vlastnosti. Na mieste činu môže byť zanechaná aj podvrhnutá pachová stopa. Aj pri zachovaní prísnych požiadaviek na odber a porovnanie takýchto pachových stôp policajnými orgánmi je potrebné zdôrazniť, že ako dôkazy sú pachové stopy len dôkazmi nepriamymi, a ako jediné dôkazy neobstoja. Dokazujú, že obvinený bol na mieste činu, alebo inak preniesol pach na veci súvisiace s trestnou činnosťou, nepreukazujú však, že čin priamo spáchal.

Výsledky porovnávania pachových stôp zaistených na mieste činu a porovnávacej pachovej stopy obžalovaného teda môžu slúžiť len ako nepriamy dôkaz k žalovanému skutku. Pri neexistencii iných priamych alebo nepriamych dôkazov svedčiacich pre to, že žalovaný skutok spáchala určitá osoba, výsledky dokazovania prostredníctvom pachovej stopy nepostačujú pre nespochybniteľný záver, že určitý trestný čin spáchala konkrétna osoba určená prostredníctvom pachovej stopy, ako to správne vo svojich odvolaniach namietol obžalovaný a už vo svojom rozhodnutí zo dňa 06.06.2017 uviedol aj Najvyšší súd SR (4Tdo/49/2016).

Zo znaleckého posudku z odboru veterinárstvo - kynológia vypracovaného v trestnej veci obžalovaného K. O. vyplýva, že postup pri odbere porovnávacích pachových stôp od obžalovaného bol vykonaný správne a v zmysle platnej metodiky a príslušných predpisov. Výsledok zistený pachovou identifikáciou je platný a použiteľný ako dôkaz v trestnom konaní.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu a zo zápisnice o prehliadke tela obžalovaného, pri ktorej bola odobratá jeho pachová stopa, vyplýva, že týchto úkonov sa zúčastnila tá istá osoba, a to kriminalistický technik F. O..

Tu sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že z vyššie uvedeného znaleckého dokazovania vyplýva, že výsledky porovnávania pachových stôp sú použiteľné ako dôkaz v trestnom konaní.

O použiteľnosti dôkazov v trestnom konaní na hlavnom pojednávaní rozhoduje súd, a nie znalec v rámci odbornej znaleckej činnosti. Navyiac je potrebné uviesť, že predmetný znalec sa síce vyjadroval k „zákonosti a správnosti“ pri predmetnom „pachovom porovnaní“. Toto však urobil len na základe písomných podkladov, ktoré mu poskytli príslušníci policajného zboru. Správnosť záverov znaleckého posudku je podmienená od „objektivity“ výsledkov zapísaných v protokole porovnania pachových stôp na čl. 73-74, ktorý vykonala iba jedna osoba B. H. G.. Prítom tento procesný úkon nebol vykonaný tak, aby výsledky tohto procesného úkonu mohli slúžiť ako objektívny dôkaz preukazujúci dokazovanú skutočnosť. Z priebehu porovnávania „pachov“ za pomoci dvoch služobných psov nebol urobený (okrem písomného protokolu) žiadny iný obrazový ani zvukový záznam. Z protokolu prítom ani nevyplýva, že by „objektivitu“ tohto pachového porovnávania mohla potvrdiť aspoň iná „zúčastnená osoba“.

Z vyššie uvedených dôvodov sa preto odvolací súd nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že z dôkazov jednoznačne vyplýva spáchanie trestnej činnosti obžalovaným. Takýto jednoznačný záver vyššie uvedené dokazovanie za pomoci „pachovej stopy“ neumožňuje.

Obžalovaný ďalej na svoju obranu uviedol časové intervaly, kde sa mal nachádzať tak pred samotným skutkom, ako aj následne po ňom. Uvedené jeho tvrdenia o jeho alibi v čase skutku majú verifikovať ním uvádzaní svedkovia. Týchto bude potrebné vypočuť v záujme preverenia všetkých tvrdení obžalovaného.

Rovnako obžalovaný navrhol vypočuť ďalších svedkov, ktorí majú dosvedčiť ním uvádzané skutočnosti ohľadom predmetného skutku, či straty jeho osobných vecí, k čomu malo dôjsť pred uvedeným skutkom. Je potrebné vzhľadom na dôkaznú núdzu v uvedenom prípade všetkých ním navrhovaných svedkov vypočuť a to v záujme náležitého objasnenia veci. Ak takýmto doplnením dokazovania nevyjdú najavo nové dôkazy svedčiace o vine obžalovaného, bude súd prvého stupňa musieť hodnotiť dôkazy vo veci vykonané za zohľadnenia zásady „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd na neverejnom zasadnutí rozsudok súdu prvého stupňa ako predčasne vydaný zrušil, a nariadil súdu prvého stupňa, aby vec opätovne prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.